

שם התלמיד:

הגשם הראשון

השמיים התעטפו היום בשמיכה אפורה עבה, והרוח שרקה כמו זאב רעב. לפתע ירדו טיפות הגשם הראשונות והרקיעו על החלון כמו אצבעות מבקרות. האדמה הצמאה פתחה את פיה ובלעה כל טיפה בשמחה. העצים התנועעו בריקוד פרוץ, והעלים המעטים שנותרו עליהם עפו לכל עבר כמו פתקים בלי כתובת. אמא הדליקה את התנור ואפתה עוגה, והריח המתוק מילא את הבית כמו חיבוק חם. ישבנו ליד החלון והסתכלנו על הגשם שהפך את הרחוב לנהר קטן. אבא אמר שהחורף הוא מתנה מהשמיים לאדמה העייפה. הרגשתי איך הקור מחוץ לבית הפך את הבית שלנו למבצר נעים ומוגן.

שאלות

1. איך מתוארת האדמה כשהגשם התחיל לרדת?
 - א. כעייפה ונרדמת
 - ב. כצמאה שפתחה את פיה
 - ג. כקפואה וקשה
 - ד. כרטובה ובוצית
2. מה הכוונה בדימוי שהעלים עפו כמו פתקים בלי כתובת?
 - א. שהעלים היו לבנים
 - ב. שהעלים נפלו בסדר מסוים
 - ג. שהעלים התעופפו לכל כיוון ללא מטרה
 - ד. שעל העלים היה כתוב משהו
3. לפי הטקסט, מה עשתה האמא כשירד הגשם?
 - א. יצאה החוצה
 - ב. הדליקה את התנור ואפתה עוגה
 - ג. נרדמה על הספה
 - ד. סגרה את כל החלונות
4. איך האבא מתאר את החורף?
 - א. כזאב רעב
 - ב. כנהר קטן
 - ג. כמתנה מהשמיים לאדמה
 - ד. כשמיכה אפורה
5. כיצד השפיע מזג האוויר הסוער בחוץ על תחושת המספר בתוך הבית?